

De foreslåede pensioner må selv efter slutsatserne anses for i det store og hele at være meget beskedne i forhold til, hvad der almindeligt ydes borgmestre i købstæder af tilsvarende størrelse.“

Under lovforslagets 1. behandling i landstinget tog samtlige ordførere større eller mindre forbehold overfor den foreslåede ordning, men kun en enkelt af dem, *C'hr. Nielsen* (DK) gik imod lovforslaget, hvilket skete ud fra den betragtning, at politisk valgte repræsentanter overhovedet ikke kunde have pensionsret. Derimod ønskede han, at spørgsmålet om *vederlag til de kommunale råds repræsentanter* blev taget op til løsning. „Det er jo“, udtalte han, „en kendsgerning i dag, at valget til vore kommunalråd — det være sig på landet, i byerne, i hovedstader — i høj grad er genstand for overvejelser, når opstillingen finder sted, simpelthen fordi det for almindelige arbejdere i høj grad er et spørgsmål, om de har råd til at lade sig opstille og eventuelt blive valgt ind i kommunalrådet. Det *tab af arbejdslen*, som er forbundet med et sådant hverv, er det simpelthen umuligt for mange arbejdere at påtage sig. Derfor har vor politiske repræsentation i kommunalrådene i dag en betydelig slagside, og jeg henstiller til den højtærede minister at undersøge dette spørgsmål og snarest muligt forelægge rigsdagen et lovforslag, som råder bod på de skavanker, der her findes“. I forvejen havde *Alfred Kristensen* (S) slået til lyd for, at der i lev givet medlemmerne af de kommunale råd adgaag til at opnå *erstatning for tabt arbejdsfortjeneste*.

Indenrigsministeren udtalte herom, at det var hans hensigt at udarbejde forslag til en lov, hvorved der blev mulighed for at yde sognerådsmedlemmer nogen erstatning for det tab af arbejdstid og arbejdsfortjeneste, som deres hverv førte med sig.

Lovforslaget overvejedes nærmere i et udvalg, hvis arbejde dog ikke resulterede i ændringsforslag. I den enstemmige betænkning oplyses, at man har fundet det urigtigt, at sognerådsformændene *intet pensionsbidrag* skal udrede, men „affundet sig hermed, særlig under henvisning til, at borgmestrene heller ikke selv yder noget pensionsbidrag.“

Udvalget er ligeledes standset ved, at *pensionsalderen* først begynder at løbe efter det fyldte 40. år, og har drøftet, at en sådan bestemmelse ikke findes i pensionsvedtægten for borgmestre.

Endelig har man indgående drøftet den meget afvigende forskel, der findes mellem nærværende forslag til vedtægt for pensionering af sognerådsformænd og den gældende vedtægt for pensionering af borgmestre med hensyn til det grundlag,